

Οι ρίζες μας

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Το άρθρο «1» του Συντάγματος του Αρχαίου και Αρχέγονου Ανατολικού Τύπου Μισραΐμ και Μέμφις αναφέρει επί λέξει: «*Ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος Μισραΐμ και Μέμφις είναι το αποτέλεσμα της εσώτατης εκ νέου επεξεργασίας του Τύπου Μισραΐμ ή Αιγυπτιακού Τύπου, που εμφανίστηκε κανονικώς στην Βενετία το 1801¹, και του Τύπου Μέμφις ή Ανατολικού Τύπου, που εμφανίστηκε το 1839 στο Παρίσι, με βάση μια ονοματολογία που επεξεργάστηκε εκ νέου τους Βαθμούς του Μισραΐμ εισάγοντας σ' αυτούς μύησεις και Τυπικά του Ανατολικού Τύπου*».

Η πληθώρα των πληροφοριών, αλλά και η εκλαϊκευση όσων ζηλότυπα διατηρήθηκαν για δεκαετίες από τους Μεγάλους Αδελφούς μας, Μεγάλους Διδασκάλους και τους Συντηρητές του Τάγματος και του Τύπου, αλλά και η ύπαρξη ανέκαθεν των προδοτών που πάντοτε έδιναν ζωή σε σχίσματα και σφετερισμούς, επέφεραν κατακερματισμούς οι οποίοι ουδέποτε σταμάτησαν να υπάρχουν.

Θα πρέπει να επισημάνουμε, ότι η ύπαρξη αυτών των εκλαϊκεύσεων, των προδοσιών και των σφετερισμών είναι αποτέλεσμα, όπως έχουμε ξαναπεί «ατελών μυήσεων»².

Τα Τυπικά των υψηλών βαθμών του Τάγματος/Τύπου μας, εκεί που προ 30ετίας ήταν αδύνατο να τα βρει κανείς εκτός Τάγματος, τώρα είναι διαθέσιμα (από σφετεριστές) ως αντικείμενο δυστυχώς συναλλαγής. Ιστοσελίδες και διαδικτυακά forums είναι γεμάτα από πληροφορίες που παρέχονται στον βωμό της επίδειξης ισχύος από επίορκους που δημοσιοποιούν χωρίς αιδώς κείμενα για τα οποία δεσμεύθηκαν να τα διατηρήσουν μακριά από βέβηλα μάτια, γινόμενοι επίορκοι.

Τα «Arcana Arcanorum»³, επονομαζόμενα επίσης και «Κλίμακα της Νάπολης» κληρονομιά της Εσωτερικής επιστήμης και των αρχέγονων και αρχαιότατων Παραδόσεων, τα

¹ ΣτΜ: Ως Τύπος, δηλαδή ως σύνολο λειτουργιών, επικλήσεων και ενεργειών που ενεργοποιούν δυνάμεις του αοράτου, προϋπήρχε ήδη από την Αρχαία Αίγυπτο. Το 1801 πρωτοεμφανίστηκε με σύγχρονη μορφή από την οικογένεια Bédarride η οποία ήταν μνημένη ήδη από τον 17° αιώνα. (βλ. βιβλίο: «Οι Τεκτονικοί Τύποι Misraim και Memphis» Διατίθεται δωρεάν σε pdf).

² ΣτΜ: «Ατελής» είναι μία μύηση η οποία είτε δεν μεταδόθηκε σωστά, είτε δεν έγινε αποδεκτή σωστά από τον μινούμενο, δηλαδή δεν καλλιεργήθηκε. Και τούτο επιτυγχάνεται μόνον με την συνεχή εργασία πάνω στον μετασχηματισμό του εγωϊστικού «εγώ», σε «εμείς» για την ανθρωπότητα, στον μετασχηματισμό των μετάλλων μας από αγενή σε ευγενή.

³ ΣτΜ: Σειρά Τυπικών και επικλήσεων που ξεκλειδώνουν την επικοινωνία με το αόρατο και είναι διαθέσιμα μόνον στους 4 τελευταίους βαθμούς του Τύπου μας, εμπιστευμένα σε επιλεγμένους Αδελφούς.

οποία ήσαν κάποτε προστατευμένα με κρυπτογράφηση της οποίας τα κλειδιά μεταδίδονται προφορικά μόνον, βεβηλώθηκαν κι αυτά αρκετές φορές, χωρίς τύψεις.

Και όμως. Παρά τον εκφυλισμό, την υποβάθμιση, την πτώση (και πολλών Τεκτονικών Αδελφοτήτων) το "μυστικό", ή μάλλον το "secretum" παραμένει, αμετάβλητο και αιώνιο!

Όπως ένα μουσικό όργανο θέλει τα επιδέξια χέρια ενός μουσικού για να μεταδώσει αρμονία, έτσι και τα Τυπικά μας απαιτούν την ανάλογη μεταχείριση από Αδελφούς ικανούς και άξιους.

Όμως, ένα μουσικό όργανο είτε πέσει σε αδέξια χέρια είτε σε χέρια δεξιότηχνη, διατηρεί την αξία του, και θα παραμείνει πάντοτε όργανο μουσικής αρμονίας, αναμένοντας σιωπηλά να πέσει στα χέρια ενός δεξιότηχνη που θα το κάνει να «μιλήσει αρμονικά». Έτσι και τα Τυπικά μας, όσους εκφυλισμούς και αν υποστούν, θα αναμένουν πάντοτε εκείνον τον σεμνό και ειλικρινή αναζητητή που θα τα κάνει όργανο επικοινωνίας με τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων. Όργανο και μέθοδο δια της οποίας με την επικουρία της μύησης δια των βαθμών ο άνθρωπος δύναται να υπερβεί το υλικό επίπεδο, να ανέλθει στο πνευματικό διαμέσου μίας συνεχούς αναζήτησης εντός του εκείνης της θείας σπίθας που είναι αιώνια και παραμένει ως αντανάκλαση του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων.

Μιλώντας για τους σφετεριστές και τους προδότες θα πρέπει να αναφέρουμε ότι ακόμη και εάν βρεθούν μέσα «σε χρυσά χέρια» δεν θα μπορέσουν να ξεχωρίσουν το χρυσό από τον μόλυβδο διότι δεν γνωρίζουν να μετασχηματίσουν το «νεκρό γράμμα» σε «ζων πνεύμα».

Δεν τα λέμε όλα αυτά για να ισχυρισθούμε ότι είμαστε οι μόνοι που κατέχουμε την Αλήθεια και τη μέθοδο επιστροφής της ανθρωπότητας στην χαμένη της πνευματικότητα. Τα λέμε για να ορίσουμε την αφετηρία του δρόμου μας, να καθορίσουμε την περίμετρο εκείνη εντός της οποίας οφείλουμε να εργασθούμε ορίζοντας «*apertis verbis*»⁴ την πορεία μας.

Ο Σεβάσμιος Τύπος μας δημιουργήθηκε από την εκ νέου επεξεργασία των Τυπικών του Τύπου Misraim και των Τυπικών του Τύπου Memphis, από τον Marco Egidio Allegri το 1945. Προστέθηκαν επίσης βαθμοί προερχόμενοι από τον Σκωτικό Τύπο ενώ στα Ανώτατα Δώματα και Μαρτινιστικοί. Στην εκ νέου επεξεργασία και την τελική διαμόρφωση υπήρξε υπεροχή των Τυπικών του Τύπου Misraim έναντι του Τύπου Memphis και εξαιτίας της αρχαιότητάς του⁵ αλλά και εξαιτίας της υπεροχής των μυητικών του διδαχών, δεδομένου δε επιπλέον του ότι στους 4 τελευταίους του βαθμούς συμπεριλαμβάνονται και τα «Arcana Arcanorum», επονομαζόμενα επίσης και «Κλίμακα της Νάπολης».

Ο Τύπος Μισραϊμ, ο οποίος εμφανίσθηκε το 1801, ήταν ο μοναδικός Τεκτονικός Τύπος, ο οποίος μετά τον εκφυλισμό που προκάλεσε η Γαλλική επανάσταση⁶, διατήρησε την Τεκτονική ορθότητα, δίνοντας την ευκαιρία την εποχή εκείνη σε Τέκτονες διαφόρων άλλων Τύπων να εργασθούν με Παραδοσιακότητα εφαρμόζοντας το «ορθό και τέλειο».

⁴ ΣτΜ: Με ανοιχτά χαρτιά.

⁵ ΣτΜ: Ο Τύπος Misraim είναι αρχαιότερος του Memphis, ο οποίος δημιουργήθηκε τον 18^ο αιώνα.

⁶ ΣτΜ: Η τριλογία της Γαλλικής επανάστασης «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ-ΙΣΟΤΗΤΑ-ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ» εκφυλίσθηκε σε Τεκτονικές Στοές (μέχρι και σήμερα πολλές φορές) θεωρώντας το πρώτο συνθετικό της ως αφορμή ασυδοσίας. Ο Τύπος μας θεωρεί τον όρο «Ελευθερία» ως «απ-ελευθέρωση» από κάθε τι αρνητικό.

Όπως γνωρίζουμε από το βιβλίο του απεθάνοντος Ιεροφάντη μας Gastone Ventura «Οι Τεκτονικοί Τύποι Μισραΐμ και Μέμφις», ο Αδ.·. Parenti μέλος Στοάς του Μισραΐμ στην νήσο Ζάκυνθο, ταξίδεψε στις Βρυξέλλες. Εκείνη την εποχή, η νήσος Ζάκυνθος ήταν κάτω από την κυβέρνηση της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας και οι γαλέρες της ταξιδεύοντας για εκείνα τα νησιά του Ιονίου προσάραζαν στα λιμάνια της Puglia (Νότιος Ιταλία, κοντά στη Νάπολη) αφού διαπερνούσαν την Αδριατική. Αυτό θα μπορούσε να εξηγήσει πώς τα «Arcana Arcanorum» ή «κλίμακα της Νάπολης» έφτασαν στη Βενετία⁷.

Ο ίδιος ο Τύπος Μισραΐμ αποτελεί ένα πανόραμα των Δυτικών Τεκτονικών Παραδόσεων. Αποτελεί την ραχοκοκαλιά της Εσωτερικής Παράδοσης που ενέπνευσε τον Marco Egidio Allegri κατά την ένωση του με τον Τύπο Μέμφις. Για παράδειγμα ο βαθμός 31° 90° 91° (των ενωμένων Τύπων δηλ. του ΑΑΑΤΜΜ) αποτελεί μία σύνθεση των προνομίων του βαθμού 31° του Σκωτικού, των προνομίων του βαθμού 90° του Μισραΐμ (τελευταίος του βαθμός) και του βαθμού 92° του Υπάτου Ποντίφηκα του Τύπου Μέμφις.

Οι πράξεις σφετερισμού και προδοσίας που έλαβαν χώρα κυρίως στο παρελθόν, υποχρέωσαν τον δημιουργό του ενοποιημένου Α.·Α.·Α.·Τ.·Μ.·Μ.· να χρησιμοποιεί κωδικές ονομασίες και αρτικόλεξα. Ο ίδιος ήταν μνημένος στο «Κολέγιο Βασιλικής (δηλ.Μυητικής) Τέχνης της Βενετίας». Τα αρχικά της οργάνωσης αυτής (Collegio Veneto di Arte Reale) C.V.A.R., αναγραμματισμένα μας δίδουν V.A.R.C. που σημαίνει «Vera Aurea Rosa Croce» δηλαδή «Αληθές και Χρυσό Ρόδο+Σταυρό»⁸.

Το Σιγίλλιο (σφραγίδα-σύμβολο) του Αληθούς και Χρυσού Ρόδου και Σταυρού.

Καταλήγουμε αναφερόμενοι στο μυστήριο του βαθμού 32° 90° 92° των Ιπποτών Φιλαληθών Μάγων του Ρόδου και Σταυρού (βλέπε άρθρα 34 έως 37 του Συντάγματος) που αφορά το Ύπατο Λειτουργικό Κολέγιο. Η λειτουργία του οργάνου αυτού προβλέπει ότι τα Μέλη του Μεγάλου Λειτουργικού Κολεγίου ονομάζονται κατευθείαν από τον Κυρίαρχο Γενικό

⁷ ΣτΜ: Βλ. βιβλίο: «Οι Τεκτονικοί Τύποι Μισραΐμ και Μέμφις» του Gastone Ventura σελ. 40 (διατίθεται δωρεάν σε pdf)

⁸ ΣτΜ: Βλ. βιβλίο: «Εισαγωγή στο Τεκτονικό Μυστικό» του Μ.Ε. Allegri, σελ. 20 (διατίθεται δωρεάν σε pdf)

Μεγάλο Ιεροφάντη, ο οποίος μπορεί να τα επιλέξει ακόμα και «**μεταξύ των Φώτων άλλων Μυθικών Οργανισμών**».

Είναι προφανής η σοβαρότητα με την οποία περιβάλλεται η λειτουργία του Τύπου μας, αφού στο προαναφερθέν όργανο (το οποίο συνέρχεται σε πολύ συγκεκριμένες, ιδιαίτερες και πολύ σπάνιες περιπτώσεις) αναζητάται η γνώμη σοβαρών μελετητών από όπου και αν αυτή προέρχεται.

Στον Τύπο μας δεν ενδιαφέρει καθόλου η ποσότητα αλλά μόνον η σωστή επιλογή, συμμορφωνόμενος με τις πιο αγνές και αρχαίες μυθικές παραδόσεις. Ο Σεβάσμιος Τύπος μας σε συνδυασμό με τον κατά Ραpus Μαρτινισμό συνεχίζει αδιάκοπα το έργο του.

1/2019